

P A Š I J E

NA

VELKÝ PÁTEK

V ANGLII 1943
VOJ.KATOL.DUCHOVNÍ SLUŽBA

PŘEKLAD DR. J. L. SÝKORY, V ÚPRAVĚ
DR. JANA HEJČLA. V PRAZE 1934
IMPRIMATUR PRAŽSKÉHO ORDINARIATU

+++++

UMUČENÍ PÁNA NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA
PODLE SEPSÁNÍ SV. JANA. 18, 1-40;
19, 1-42.

ZA ÓNOHO ČASU VYŠEL JEŽÍŠ S UČEDNÍKY SVÝMI ZA POTOK CEDRON, KDE BYLA ZAHRADA; DO TÉ VEŠEL ON I UČEDNÍCI JEHO. VĚDĚL VŠAK O TOM MÍSTĚ I JIDÁŠ, KTERÝ HO ZRAZOVAL, NEBOŤ JEŽÍŠ SCHÁZEL SE TAM ČASTO S UČEDNÍKY SVÝMI.

JIDÁŠ TEDY POJAV ČETU (VOJÁKŮ) A POCHOPY OD VELEKNĚŽÍ A FARISEŮ, PŘIŠEL TAM SE SVÍTILNAMI A POCHODNĚMI A ZBRANÍ. JEŽÍŠ VĚDA VŠECKO, CO NA NĚJ MĚLO PŘIJÍTI, VYŠEL (JIM VSTRÍC) A ŘEKL: "KOHO HLEDÁTE?" - ODPOVĚĎELI MU: "JEŽÍŠE NAZARETSKÉHO." ŘEKL JIM JEŽÍŠ: "JÁ JSEM TO! STÁL S NIMI TĚŽ JIDÁŠ, KTERÝ HO ZRAZOVAL. JAK JIM TEDY ŘEKL, 'JÁ JSEM TO', USTOUPILI ZPĚT A PADLI NA ZEM. I OTÁZAL SE JICH OPĚT: "KOHO HLEDÁTE?" ONI ŘEKLÍ: "JEŽÍŠE NAZARETSKÉHO." JEŽÍŠ ODPOVĚĎĚL: "ŘE-

KL JSEM VÁM, ŽE JÁ JSEM TO. HLEDÁTE-LI TEDY MNE, NECHTE TĚCHTO, AŤ ODEJDOU." ABY SE SPLNILO SLOVO, KTERÉ ŘEKL: "NEZTRATIL JSEM NIKOHO Z TĚCH, KTERÉ JSI MI DAL! TU ŠIMON PETR MAJE MEČ, VYTASIL JEJ, NAPADL SLUŽEBNÍKA VELEKNĚŽOVA A UŤAL MU PRAVÉ UCHO. JMÉNO SLUŽEBNÍKA TOHO BYLO MALCHUS. - I ŘEKL JEŽÍŠ PETROVI: "SCHOVEJ MEČ SVŮJ DO POCHVY. NEMÁM PÍTI KALICH, KTERÝ MI OTEC DAL?" TU ČETA, TISÍCÍK A ŽIDOVŠTÍ POCHOPOVÉ JALI JEŽÍŠE A SVÁZALI HO.

I PŘIVEDLI HO NEJPRVE K ANNÁŠOVI, NEBOŤ TCHÁNEM KAIFÁŠE, KTE-

BYL NEJVYŠŠÍM KNĚZEM TĚHLEHO ČASU. BYL TO (ONEN) KAIFÁŠ, KTERÝ DAL ŽIDŮM RADU, ŽE JEST UŽITEČNÉ, ABY JEDEN ČLOVĚK ZEMŘEL ZA LID.

ZA JEŽÍŠEM ŠEL ŠIMON PETR A JINÝ UČEDNÍK. TENTO UČEDNÍK BYL ZNÁM NEJVYŠŠÍMU KNĚZI A VEŠEL S JEŽÍŠEM DO DVORA NEJVYŠŠÍHO KNĚZE, ALE PETR STÁL U DVEŘÍ VENKU. TEN DRUHÝ UČEDNÍK, JENŽ BYL ZNÁM NEJVYŠŠÍMU KNĚZI, VYŠEL A PRO-

MLUVIV S VRÁTNOU, UVEDL PETRA DO VNITŘ. TU DĚVEČKA VRÁTNÁ PRAVILA PETROVI: "NEJSI TAKÉ TY Z UČEDNÍKŮ TOHO ČLOVĚKA?" ON ŘEKL: "NEJSEM." STÁLI PAK TAM SLUŽEBNÍCI A POCHOPOVÉ U OHNĚ, PONĚVADŽ BYLA ZIMA, A OHŘÍVALI SE; STÁL S NIMI TAKÉ PETR, OHŘÍVAJE SE.

VELEKNĚZ TEDY OTÁZAL SE JEŽÍŠE O JEHO UČEDNÍCÍCH A O JEHO UČENÍ. JEŽÍŠ MU ODPOVĚDĚL: "JÁ JSEM MLUVIL SVĚTU ZJEVNĚ; JÁ JSEM UČIL VŽDY V SYNAGOZE A V CHRÁMĚ, KDE VŠICHNI ŽIDÉ SE SCHÁZEJÍ, A TAJNĚ JSEM NEMLUVIL NIČ. PROČ SE MNE PTÁŠ? ZEPTĚJ SE TĚCH, KTEŘÍ SLYŠELI, CO JSEM JÁ MLUVIL." KDYŽ TO POVĚDĚL, JEDEN Z POCHOPŮ, STOJE TU, DAL JEŽÍŠOVI POLIČEK ŘKA: "TAK ODPOVÍDÁŠ NEJVYŠŠÍMU KNĚZI?" JEŽÍŠ MU ODPOVĚDĚL: "MLUVIL-LI JSEM ZLE, VYDEJ SVĚDECTVÍ O ZLÉM; PAK LI DOBŘE, PROČ MĚ TEPEŠ?" I POSLAL HO ANNÁŠ SVÁZANÉHO K NEJVYŠŠÍMU KNĚZI KAIFÁŠOVI. - ŠIMON PETR STÁL A OHŘÍVAL SE. I ŘEKLI MU: "NEJSI TAKÉ Z UČEDNÍKŮ JEHO?" ON ZAPŘEL A ŘEKL:

"NEJSEM." DÍ MU JEDEN ZE SLUŽEBNÍKŮ NEJVYŠŠÍHO KNĚZE, PŘÍBUZNÝ TOHO, JEMUŽ PETR UŤAL UCHO: "NEVIDĚL JSEM TĚ S NÍM V ZAHRADĚ?" - TU ZAPŘEL PETR OPĚT A HNED KOHOUT ZAZPÍVAL.

I PŘIVEDLI JEŽÍŠE OD KAIFÁŠE DO SOUDNÍ SÍNĚ. BYLO RÁNO. SAMI NEVEŠLI DO SOUDNÍHO DVORA, ABY SE NEPOSKVRNILI, NÝBRŽ ABY MOHLI JÍSTI VELIKONOČNÍHO BERÁNKA. TEDY PILÁT VYŠEL K NIM VEN A ŘEKL: - "KTEROU ŽALOBU VEDETE PROTI TOMUTO ČLOVĚKU?" ODPOVĚDĚLI MU: - "KDYBY TENTO NEBYL ZLOČINEC, NEVYDALI BYCHOM HO TOBĚ." I ŘEKL JIM PILÁT: "VEZMĚTE HO VY A PODLE ZÁKONA SVĚHO SUĎTE HO." TU ŘEKLI MU ŽIDÉ: "NÁM NEPŘÍSLUŠÍ ZABÍTI NIKOHO." ABY SE SPLNILO SLOVO JEŽÍŠOVO, KTERÉ BYL POVĚDĚL NAZNAČUJE, JAKOU SMRTÍ MÁ UMŘÍTÍ.

PILÁT TEDY VEŠEL OPĚT DO SOUDNÍ SÍNĚ, POVOLAL (K SOBĚ) JEŽÍŠE A ŘEKL MU: "TY JSI KRÁL ŽIDOVSKÝ? JEŽÍŠ ODPOVĚDĚL: "SÁM OD SEBE TO PRAVÍŠ, ČI JINÍ TI TO O MNĚ PO-

VĚDĚLI?" PILÁT ODPOVĚDĚL: "JSEM JÁ ŽID? NÁROD TVŮJ A VELEKNĚŽÍ VYDALI MI TEBE. CO JSI UČINIL?" JEŽÍŠ ODPOVĚDĚL: "KRÁLOVSTVÍ MÉ NENÍ Z TOHOTO SVĚTA. KDYBY Z TOHOTO SVĚTA BYLO KRÁLOVSTVÍ MÉ, SLUŽEBNÍCI MOJI BRÁNILI BY, ABYCH NEBYL VYDÁN ŽIDŮM; ALE KRÁLOVSTVÍ MÉ NENÍ ODTUD." I ŘEKL MU PILÁT: "TĚDY KRÁLEM JSI TY?" JEŽÍŠ ODPOVĚDĚL: "ANO JÁ JSEM KRÁL. JÁ JSEM SE K TOMU NARODIL A PROTO JSEM PŘIŠEL NA SVĚT, ABYCH VYDAL SVĚDECTVÍ PRAVDĚ. KAŽDÝ, KDO JE Z PRAVDY, SLYŠÍ HLAS MŮJ." DÍ MU PILÁT: "CO JEST PRAVDA?" - KDYŽ TO POVĚDĚL, VYŠEL OPĚT K ŽIDŮM A ŘEKL JIM: "JÁ NA NĚM ŽÁDNÉ VINY NENALÉZÁM. JE VŠAK U VÁS OBYČEJ, ABYCH VÁM PROPUSTIL JEDNOHO (VĚZNĚ) O VELIKONOCÍCH. - CHCETE TĚDY, ABYCH VÁM PROPUSTIL KRÁLE ŽIDOVSKÉHO?" I VZKŘIKLI OPĚT VŠICHNI ŘKOUCE: "NE TOHO, NÝBRŽ BARABÁŠE." TEN BARABÁŠ BYL LOTR. - TU PILÁT VZAL JEŽÍŠE. A DAL HO ZBIČOVATI. VOJÁCI, SPLETŠE KORUNU Z TRNÍ, VLOŽILI MU JI NA

HLAVU A PŘIODEĹI HO ROUCHEM ŠARLATOVÝM. PŘICHÁZELI K NĚMU A ŘÍKALI: "ZDRÁV BUĎ, KRÁLI ŽIDOVSKÝ! A DÁVALI MU POLIČKY. - I VYŠEL PILÁT OPĚT VEN A ŘEKL JIM: "HLE, VEDU VÁM HO VEN, ABYSTE POZNALI, ŽE NA NĚM ŽÁDNÉ VINY NENALÉZÁM." TU VYŠEL VEN JEŽÍŠ NESA KORUNU TRNOVOU A ROUCHO ŠARLATOVÉ. I ŘEKL JIM: "EJHLE, ČLOVĚK!" - JAK HO TEDY UZŘELI VELEKNĚŽÍ A POCHOPOVÉ, ZVOLALI: "UKŘIŽUJ, UKŘIŽUJ HO!" DÍ JIM PILÁT: "VEZMĚTE HO VY A UKŘIŽUJTE, NEBOŤ JÁ NA NĚM VINY NENALÉZÁM." ŽIDÉ MU ODPOVĚĎĚLI: "MY MÁME ZÁKON, A PODLE ZÁKONA MÁ UMŘÍTI, NEBOŤ SE ČINIL SYNEM BOŽÍM. KDYŽ PILÁT USLYŠEL TO SLOVO, OBÁVAL SE VÍCE. I VEŠEL OPĚT DO SOUDNÍ SÍNĚ A ŘEKL JEŽÍŠOVI: "ODKUD JSI TY?" ALE JEŽÍŠ NEDAL MU ODPOVĚDI. I ŘEKL MU PILÁT: "SE MNOU NEMLUVÍŠ? NEVÍŠ, ŽE MÁM MOC TEBE PROPUSTIT A MÁM MOC TEBE UKŘIŽOVATI?" JEŽÍŠ MU ODPOVĚĎĚL: "NEMĚL BYS ŽÁDNÉ MOCI PROTI MNĚ, KDYBY TI NEBYLO DÁNO

SHŮRY; PROTO TEN, KDO MĚ TOBĚ VYDAL, MÁ VĚTŠÍ HŘÍCH." ODTUD PILÁT HLEDĚL HO PROPUSTIT, ALE ŽIDÉ KŘIČELI: "PROPUSTÍŠ-LI TOHOTO, NEJSI PŘÍTEL CÍSAŘŮV, NEBOŤ KAŽDÝ, KDO SE ČINÍ KRÁLEM, PROTIVÍ SE CÍSAŘI. PILÁT USLYŠEV TA SLOVA, VYVEDL JEŽÍŠE VEN A POSADIL SE NA SOUDNOU STOLICI NA MÍSTĚ, KTERÉ SLOVE LITHOSTROTOS, HEBREJSKY GABBATHA. - BYL PÁTEK VELIKONOČNÍ, OKOLO HODINY ŠESTÉ; I ŘEKL ŽIDŮM: "EJHLE, KRÁL VÁŠ!" ALE ONI VZKŘIKLI: "PRYČ S NÍM, PRYČ S NÍM, UKŘIŽUJ HO!" - ŘEKL JIM PILÁT: "KRÁLE VAŠEHO UKŘIŽUJÍ?" VELEKNĚŽÍ ODPOVĚDĚLI: - "NEMÁME KRÁLE, LEČ JEN CÍSAŘE." - TU JIM HO VYDAL, ABY BYL UKŘIŽOVÁN. I VZALI JEŽÍŠE A VYVEDLI HO.

A NESA SOBĚ KŘÍŽ VYŠEL NA MÍSTO, KTERÉ SLOVE LEBČÍ, HEBREJSKY GOLGOTA. TAM HO UKŘIŽOVALI A S NÍM DVA JINÉ PO OBOU STRANÁCH; JEŽÍŠE UPROSTŘED. I NAPSAL PILÁT TAKÉ NÁPIS A DAL JEJ NA KŘÍŽ. BYLO NAPSÁNO: "JEŽÍŠ NAZARETSKÝ, KRÁL ŽIDOVSKÝ TENTO NÁPIS ČTLO MNOHO ŽIDŮ, NEBOŤ

- 8 - MÍSTO, KDE JEŽÍŠ BYL UKŘI-
MÍSTO, KDE JEŽÍŠ BYL UKŘIŽOVÁN, -
BYLO BLÍZKO MĚSTA; BYLO TO NAPSÁ-
NO HEBREJSKY, ŘECKY A LATINSKY. -
I ŘEKLI VELEKNĚŽÍ ŽIDOVŠTÍ PILÁ-
TOVI: "NEPIŠ KRÁL ŽIDOVSKÝ, NÝBRŽ
ŽE ON ŘEKL, JSEM KRÁL ŽIDOVSKÝ."
PILÁT ODPOVĚDĚL; "CO JSEM NAPSAL,
TO JSEM NAPSAL."

KDYŽ TEDY UKŘIŽOVALI VOJÁCI
JEŽÍŠE, VZALI ROUCHA JEHO A UČI-
NILI ČTYŘI DÍLY, KAŽDÉMU VOJÍNU
DÍL, A SUKNI. BYLA PAK TA SUKNĚ
NESEŠÍVANÁ, ODVRCHU VŠEČKA VE-
SKRZE UTKANÁ. PROTO ŘEKLI MEZI
SEBOU: "NETRHEJME JI, NÝBRŽ LO-
SUJME O NI, ČÍ BUDE." ABY SE
NAPLNIL PÍSMO, KTERÉ PRAVÍ: ROZ-
DĚLILI SOBĚ ROUCHA MÁ A O ODĚV
MŮJ METALI LOS. VOJÁCI TO TEDY U-
ČINILI. STÁLY PAK U KŘÍŽE JEŽÍŠO-
VÁ JEHO MATKA A SESTRA MATKY JE-
HO MARIA KLEOPÁŠOVA A MARIA MAG-
DALENA. JEŽÍŠ UZŘEV MATKU A TOHO
UČEDNÍKA, KTERÉHO MILOVAL, JAK TŮ
STOJÍ, ŘEKL MATCE SVÉ: "ŽENO, HLE,
SYN TVŮJ!" POTOM ŘEKL UČEDNÍKOVÍ:
"HLE, MATKA TVÁ." OD TĚ CHVÍLE

PŘIJAL JI TEN UČEDNÍK K SOBĚ. POTOM JEŽÍŠ VIDA, ŽE JEST JIŽ VŠECKO DOKONÁNO, ABY SE SPLNILO PÍSMO, PRAVIL: "ŽÍZNÍM." STÁLA TAM NÁDOBA PLNÁ OCTA. I NASADILI NA YZOP HOUBU PLNOU OCTA A PODALI MU JI K ŮSTŮM. KDYŽ JEŽÍŠ OCET PŘIJAL, ŘEKL: "DOKONÁNO JEST." A NAKLONIV HLAVU, VYPUSTIL DUŠI.

PONĚVADŽ BYL PÁTEK, TEDY ŽIDÉ, ABY NEZŮSTALA TĚLA NA KŘÍŽI V SOBOTU - NEBOŤ TA SOBOTA BYL DEN VELIKÝ - PROSILI PILÁTA, ABY JIM BYLY ZLÁMÁNY NOHY A ABY BYLI SŇATI (S KŘÍŽE). PŘIŠLI TEDY VOJÁCI A ZLÁMALI NOHY JEDNOMU I DRUHÉMU, JENŽ S NÍM BYL UKŘIŽOVÁN. KDYŽ VŠAK PŘIŠLI K JEŽÍŠOVI A UZŘELI HO JIŽ MRTVÉHO, NEZLÁMALI MU NOHOU, ALE JEDEN Z VOJÍNŮ BODL HO KOPÍM V BOK A HLED VYŠLA KREV A VODA. TEN, KTERÝ TO VIDĚL, VYDAL SVĚDECTVÍ (O TOM) A PRAVDIVÉ JE SVĚDECTVÍ JEHO; ON VÍ, ŽE PRAVDIVÉ VĚCI MLUVÍ, ABYSTE I VY UVĚŘILI. STALO SE TO, ABY SE SPLNILO PÍSMO: KOSTI MU NEZLOMÍTE. A OPĚT JINÉ PÍSMO DÍ: BUDOU PATŘITI NA TOHO, V NĚHOŽ BODLI.